

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Anastasiei Pleșco,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Pleșco împotriva lui Iliia Pavlov privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți

*(Dosarul nr. 2ra-461/24
NR. PIGD 2-22162344-01-2ra-10042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța, jud. N. Vameș,
Curtea de Apel Bălți, jud. E. Grumeza, D. Corolevschi, N. Chircu

22 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Anastasiei Pleșco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 2 noiembrie 2022, avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Anastasiei Pleșco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ilia Pavlov, solicitând, prin cererea de concretizare a pretențiilor, încasarea sumei de 4 240 euro și 27 160,2 hrivne ucrainene sau echivalentul lor bănesc în valută națională, calculat la ziua achitării, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 300 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 15 mai 2021, în jurul orelor 23:30, pârâtul Ilia Pavlov, împreună cu mai multe persoane, aflându-se în apropierea cafenelei „Diamant” din or. Otaci, a fost implicat într-un conflict fizic cu mai multe persoane, inclusiv cu soțul acesteia, fără un motiv determinat.

3. În timpul conflictului, Pleșco Anastasia, fiind însărcinată, a intervenit pentru a opri agresiunile, solicitând să nu fie aplicată forța fizică asupra soțului său, însă pârâtul nu a ținut cont de aceste solicitări și a îmbrâncit-o la pământ, aplicându-i lovituri.

4. În urma acestor acțiuni, reclamanta a suferit leziuni corporale, manifestate prin dureri puternice la nivelul piciorului stâng, fiind necesară intervenția serviciului de urgență, care a constatat fractura acestuia.

5. Potrivit raportului de expertiză medico-legală, reclamanta a suferit echimoze la nivelul mâinii stângi și genunchiului drept, precum și fractură închisă a osului tibial stâng, leziuni care au fost calificate drept vătămare corporală medie, condiționând dereglarea sănătății de lungă durată.

6. În legătură cu aceste fapte, la 9 iulie 2021, pârâtul a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, iar prin ordonanța din 28 februarie 2022 urmărirea penală a fost încetată ca urmare a intervenirii amnistiei.

7. Reclamanta a susținut că, în urma acțiunilor pârâtului, a suportat prejudicii materiale și morale semnificative, fiind supusă unui tratament medical îndelungat, inclusiv intervenții chirurgicale, și confruntându-se în continuare cu dificultăți de deplasare și suferințe fizice și psihice.

8. Totodată, a invocat că la momentul producerii incidentului era însărcinată, iar ulterior i-a fost stabilit grad de dizabilitate, necesitând tratament continuu și suportând cheltuieli medicale considerabile.

9. În acest sens, reclamanta a indicat că a suportat cheltuieli pentru tratamente și intervenții chirurgicale atât în Austria, în sumă de 5 300 euro, cât și în Ucraina, în sumă totală de peste 25 000 hrivne ucrainene, inclusiv pentru medicamente, consultații și cazare.

10. De asemenea, reclamanta a invocat că acțiunile pârâtului i-au cauzat suferințe psihice intense, determinate atât de violența exercitată asupra sa în perioada sarcinii, cât și de consecințele ulterioare asupra sănătății și vieții sale familiale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 14 septembrie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul Oconița, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Ilia Pavlov cu titlu de prejudiciu material suma de 27 160,20 hrivne ucrainene, cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 3 000 lei. S-a încasat de la Ilia Pavlov în beneficiul statului suma de 400 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 27 septembrie 2023, Anastasia Pleșco prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, a declarat nemotivat împotriva hotărârii din 14 septembrie 2023, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Pleșco Anastasia să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Anastasia Pleșco și s-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul Oconița.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată în baza unui probatoriu suficient, apreciat corect, cu respectarea normelor de drept material și procedural.

15. Instanța de apel a constatat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării și a stabilit pe deplin circumstanțele relevante cauzei, iar probelor administrate li s-a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele.

16. Totodată, s-a reținut că existența faptei ilicite, prejudiciul cauzat, legătura de cauzalitate și vinovăția pârâtului au fost dovedite prin materialele dosarului, inclusiv prin actele procesului penal și raportul de expertiză medico-legală.

17. Cu referire la prejudiciul material, instanța de apel a confirmat concluzia primei instanțe potrivit căreia au fost probate doar cheltuielile suportate în Ucraina, în sumă de 27 160,20 hrivne ucrainene, în timp ce pretențiile privind încasarea sumei de 4 240 euro au fost corect respinse, întrucât nu au fost susținute prin probe concludente care să ateste suportarea efectivă a acestor cheltuieli.

18. În ceea ce privește prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că suma acordată de prima instanță în cuantum de 10 000 lei reprezintă o compensație rezonabilă și echitabilă, raportată la circumstanțele cauzei și la suferințele suportate de reclamantă, apreciind că suma solicitată de 300 000 lei este disproporționată și nejustificată în raport cu datele cauzei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

19. La 5 aprilie 2024, avocatul Ghenadie Odobescu, în numele și interesele Anastasiei Pleșco, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți.

20. La 15 aprilie 2024, avocatul Ghenadie Odobescu, în numele și interesele Anastasiei Pleșco, a depus cerere de recurs motivate, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral.

21. La 18 iunie 2024, avocatul Ghenadie Odobescu, în numele și interesele Anastasiei Pleșco, a depus cerere de recurs suplimentară, având aceleași solicitări.

22. În motivarea recursului, a invocat că instanțele inferioare au examinat cauza superficial, fără a da o apreciere completă probelor și circumstanțelor relevante, ceea ce a condus la pronunțarea unor soluții neîntemeiate.

23. Recurenta a susținut că instanțele de fond și de apel au respins nejustificat pretențiile privind prejudiciul material în sumă de 4 240 euro, aferente tratamentului și intervențiilor chirurgicale efectuate în Austria, deși au fost prezentate înscrisuri care confirmă suportarea acestor cheltuieli.

24. Totodată, a invocat că instanțele nu au analizat în mod corespunzător probele existente și au ignorat circumstanțele relevante ale cauzei, limitându-se la o apreciere formală a acestora și la concluzii insuficient motivate.

25. De asemenea, a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de principiile compensării echitabile a prejudiciului și de jurisprudența relevantă, solicitând majorarea despăgubirilor morale la suma de 300 000 lei.

26. Sub aspectul prejudiciului moral, recurenta a indicat că suma de 10 000 lei acordată de prima instanță și menținută de instanța de apel este disproporționată în raport cu suferințele fizice și psihice suportate, având în vedere gravitatea leziunilor, starea de sarcină la momentul incidentului, intervențiile chirurgicale și impactul asupra vieții sale personale și familiale.

27. În concluzie, recurenta a susținut că hotărârile instanțelor inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, fiind pronunțate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea necorespunzătoare a probelor, motiv pentru care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

29. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

30. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

32. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

33. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia contestată a fost notificată avocatului recurenteii la data de 21 mai 2024, prin intermediul poștei electronice, iar cererea de recurs a fost depusă anterior, la 5 aprilie 2024, fiind ulterior motivată la 15 aprilie 2024 și completată la 18 iunie 2024, în termenul prevăzut de lege.

35. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

36. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

37. Analizând motivele invocate de recurentă, Completul constată că aceasta susține, în esență, că instanțele inferioare au apreciat eronat probele administrate și circumstanțele cauzei, în special în ceea ce privește prejudiciul material și moral suferit.

38. Totodată, recurenta invocă faptul că instanțele au respins nejustificat pretențiile privind prejudiciul material în sumă de 4 240 euro, aferente tratamentului efectuat în Austria, deși ar fi prezentat înscrisuri care confirmă suportarea acestor cheltuieli.

39. De asemenea, aceasta susține că instanțele nu au ținut cont de gravitatea leziunilor suferite, de starea de sarcină la momentul incidentului și de impactul asupra vieții sale personale și familiale, stabilind un quantum al prejudiciului moral vădit disproportionat.

40. Totuși, instanța de apel a reținut că pentru acordarea despăgubirilor materiale este necesară dovedirea efectivă a cheltuielilor suportate, iar în lipsa unor dovezi de achitare, pretențiile aferente tratamentului din Austria nu pot fi admise.

41. De asemenea, instanța de apel a constatat că doar cheltuielile suportate în Ucraina au fost probate prin înscrisurile anexate la dosar, fiind justificată admiterea parțială a acțiunii sub acest aspect.

42. Sub aspectul prejudiciului moral, instanța de apel a avut în vedere circumstanțele concrete ale cauzei și principiul compensării rezonabile și echitabile, apreciind că suma de 10 000 lei constituie o despăgubire adecvată.

43. Contrar susținerilor recurenteii, aceste concluzii nu relevă o aplicare eronată a normelor de drept material, ci reflectă o apreciere a probelor și a circumstanțelor de fapt, care nu poate fi cenzurată în recurs.

44. Completul observă că argumentele recurenteii tind la o reinterpretare a probelor administrate și la substituirea aprecierii instanțelor inferioare, fără a evidenția o eroare de drept în raționamentul instanței de apel.

45. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare, în lipsa unor erori evidente de aplicare a normelor de drept.

46. Recurenta nu indică o normă de drept material aplicată greșit sau interpretată contrar practicii judiciare și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel.

47. În ansamblu, motivele invocate nu relevă erori de drept în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă dezacordul față de soluția adoptată de instanțele inferioare.

48. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele recurenteii Anastasia Pleșco împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu